

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	413-2769		16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије
15. новембра 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона
о изменама и допунама Кривичног законика подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 2. став 1. брише се.

Став 2. постаје став 1. и мења се тако да гласи:

„У члану 18. ставу 3. речи: „пет година“ замењује се речима: „три године““

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање става 1. у члану 18. којим се мења захтевани степен кривице за кривична дела мањег значаја, јер оваква измена омогућава јавном тужиоцу да одбаци кривичну пријаву практично, за сва кривична дела за које је прописана казна затвора до 3. године.

Према досадашњем решењу тражило се да степен кривице буде низак. Јавном тужиоцу на овај начин дају се огромна овлашћења. Практично, сва кривична дела извршена из нехата или са евентуалним умишљајем (када окривљени присаје на забрањену последицу), односно са директним умишљајем без посебног мотива или намере потпадају под ову диспозицију јавног тужиоца.

А М А Н Д М А Н II

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„У члану 46. став 1. речи: „дисциплински кажњаван“ замењују се речима: „кажњаван за теже дисциплинске преступе“.

О б р а з л о ж е њ е

У члану 3. Предлога закона мења се члан 46. Амандманом се интервенише на став 1. тако што се предлаже измена само у погледу дисциплинског кажњавања као услова за одлучивање о условном отпуста.

А М А Н Д М А Н III

Члан 6. брише се.

Образложење

Амандманом се предлаже брисање члана 6. којим се интервенише у члан 89б. Предлагач закона је чланом 6. предвидео да се у члану 89б избрише став 5. којим је предвиђено да учиниоца, коме је изречена мера забране присуствовања одређеним спортским приредбама, а који ту забрану прекрши, по издржаној казни, суд може казнити казном затвора. Иначе, време проведено на издражавању казне затвора не урачунава се у трајање мере забране присуствовања одређеним спортским приредбама. Уколико се избрише став 2. у члану 89б практично се лицу коме је изречена мера она опрашта. У време драстичног пораста насиља од стране навијачких група од круцијалне је важности да оваква одредба буде задржана.

АМАНДМАН IV

У члану 7. у ставу 3. на крају реченице брише се тачка, ставља се запета и додају се речи: „а коју врши привредни субјект.“

Образложење

Амандманом се појам привредне делатности, који ставом 3. у члану 7. Предлога закона дефинисан, прецизира тако да се под привредном делатношћу сматра делатност која се састоји у производњи и промету роба, вршењу услуга и обављању других делатности на тржишту, ради стицања добити или остваривању неког другог економског интереса, под условом да је обављају привредни субјекти.

АМАНДМАН V

У члану 8. став 4. реч: „десет“ замењује се речју: „дванаест“

Образложење

Амандманом се предлаже уподобљавање казне за кривично дело сакаћење женског полног органа квалификовано смрћу са казном која је прописана за кривично дело тешке телесне повреде квалификоване смрћу, будући да је кривично дело сакаћења женског полног органа један вид тешке телесне повреде и нема разлога да учинилац овог кривичног дела, које се чини у односу на жене, буде привилегован.

АМАНДМАН VI

У члану 10. којим се додају назив члана и члан 138а, у новом члану 138а став 2. тачка 5) брише се.

Образложење

Предлог закона у члану 10. предвиђа увођење новог члана 138а којим се предвиђа кривично дело Прогањање. У ставу 2. се дефинише појам упорног прогањања и то навођењем радњи које се предузимају у току одређеног временског периода и које се због тога сматрају упорним прогањањем. У тачки 5) става 2. се предвиђа да се упорним прогањањем сматрају и предузимање других сличних радњи. Оваква одредба је преширока и ставара правну несигурност, односно отежава правну квалификацију кривичног дела. Због тога предлажемо брисање тачке 5).

АМАНДМАН VII

Члан 22. брише се.

Образложење

Чланом 22. Предлога закона предвиђено је брисање одредбе којом се кршење мере заштите од насиља у породице сматра кривичним делом насиља у породици. Истовремено је Предлогом закона о спречавању насиља у породици овакво противправно поступање предвиђено као прекршај чиме се снижава степен заштите жртава насиља у породици. Амандманом предлажемо задржавање постојећег решења, а уједно смо и адекватно амандмански реаговали и на Предлог Закона о спречавању насиља у породици.

АМАНДМАН VIII

На члан 27. којим се мења глава двадесет друга.

У члан 225. став 1. мења се и гласи:

„Ко у намери да он или друго лице потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавезе чије се плаћање избегава прелази петсто хиљада динара,

казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.“

Члан 227. Злоупотреба положаја одговорног лица, брише се.

Образложење

У оквиру члана 27. се мења цела глава двадесет друга КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ ПРИВРЕДЕ, те се у члану 225. инкриминише кривично дело Пореска утаја. Амандманом се предвиђа да се кривично дело пореске утаје може извршити само у погледу законито стечених прихода. Пореска обавеза се утврђује у складу са пореским прописима и то једини и искључиво у односу на законите приходе, те о томе треба водити рачуна приликом прописивања кривичног дела пореске утаје. Поред тога незаконито стечени приходи се одузимају те у том смислу не може наступити пореска обавеза у погледу таквих прихода, па се самим тим не може ни извршити кривично дело пореске утаје.

Амандманом, у другом делу, предлажемо брисање кривичног дела Злоупотреба положаја одговорног лица, из разлога што је оно негативно дефинисано, ствара правну несигурност, апсолутно угрожава владавину права, јер није јасно које се то друштвено опасно понашање инкриминише овим кривичним делом. Предлог закона у овом делу није у складу са разлозима који су наведени у образложењу и коју управо упућују на потребу укидања овог кривичног дела.

АМАНДМАН IX

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Овај закон ступа на снагу 1. јуна 2017. године, изузев одредбе члана 41. која ступају на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Образложење

Амандманом се предлаже да цео Предлог закона ступи на снагу 1. јуна 2017. године, изузев члана 41, јер сматрамо да нема оправданог разлога за касније ступање на снагу дела одредби, како Предлагач закона предвиђа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Мирослав Алексић

Горан Богдановић

Ненад Константиновић

Здравко Станковић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2018

1240
1/6

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

народни посланик ДСС Милан Лапчевић

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештење

Обавештавам Вас да повлачим амандман бр.713-2769/16, поднет на члан 40. Закона о изменама и допунама кривичног законика.

Народни посланик ДСС
Милан Лапчевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
народни посланик ДСС Милан Лапчевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1240

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	713-2	769/1	1/16

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносим амандман на члан 40.
Предлога Закона о изменама и допунама кривичног законика који је поднела Влада

Амандман на члан 40.

Члан 40., брише се.

Увођењем норми о кажњавању негирања злочина је преседан и директно угрожавање слободе мишљења и изражавања и враћа Србију у време средњег века.

Сведоци смо вишегодишње међународне кампање и сатанизације Србије и жигосање Срба као јединих злочинаца на овим просторима, иако је по свим историјским подацима и међународно верификованим извештајима утврђено да су Срби, у задњих сто година, један од најстрадалнијих народа у Европи.

Упркос стравичним бројкама од око 700.000 убијених и масакрираних Срба у усташкој НДХ и Јасеновцу, упркос стотина јама и крвавих злочина учињених над Србима где су нестајала читава села и крајеви, над нама се спроводи нацификација као тзв.злочиначком народу. Врхунац лицемерја успостављање Међународног кривичног суда за ратне злочине у бившој Југославији чији се рад свео на суђење Србима и Србији, као и проглашавање злочина у Сребреници за геноцид, док се у исто време спроведен геноцид усташке НДХ прећуткује, па се чак и највећи заговорник и организатор геноцида, Алојзије Степинац предлаже за канонизацију, што је ругање стотинама хиљада зверски масакрираних и убијених Срба, Јевреја и Рома.

Увођењем кривичних санкција за јавно негирање злочина који су верификовани од ових, очигледно политичких и антисрпских судова, је саучесништво у међународној сатанизацији Срба и директно кршење Уставом загарантованих права на слободу мишљења и изражавања.

Народни посланик ДСС
Милан Лапчевић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1240

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769		16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
народни посланик ДСС Милан Лапчевић

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносим амандман на члан 15. Предлога Закона о изменама и допунама кривичног законика који је поднела Влада

Члан 15. мења се и гласи:

Члан 15.

После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

„Сексуално узнемиравање

Члан 182а

- (1) Ко **сексуално** узнемирава друго лице, казниће се затвором **од три месеца до три године**.
- (2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором **од шест месеци до пет година**.

(3) **Сексуално** узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање **сексуалне природе** које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

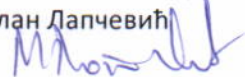
Сматрам да овај члан треба да носи назив **сексуално** а не полно узнемиравање. Језички гледано, реч полно и реч сексуално не значе исто. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола.

Образложење Министарства правде да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се глава ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода.

Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ вековима користи у српском језику. Али ако се погледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла (углавном турског и немачког). Ако би доследно пратили тај аргумент Министарства правде онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требале да се налазе у кривичном законнику.

Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у кривичном законнику имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици члан 40 преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Законом о раду, Закону о забрани дискриминације, Закону о равноправности полова, Закону о оглашавању, Закону о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), итд.

Народни посланик ДСС
Милан Лапчевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713 -	2769	16

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносимо:

АМАНДМАН

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

У члану 181. став 1. речи: „три месеца до три године“ замењују се речима: „једне до осам година“.

У ст. 3. и 4. реч: „три“ замењује се речју: „пет“.

Образложење

У сладу са тенденцијом предлагача као и друштвеном потребом за прописивањем строжијих казни посебно за кривична дела против полних слобода сматрамо је неопходно повећати законски минимум и максимум као санкцију за ово изузетно комплексно и тешко доказиво кривично дело.

НАРОДНЕ ПОСЛАНИЦЕ

Маја Виденовић

мр Александра Јерков

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

15 37

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Двери
15. новембар 2016. године

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас да се у АМАНДМАНУ II и АМАНДМАНУ III на члан 7. Предлога Закона о изменама и допунама Кривичног законика, који смо поднели 15. новембра 2016. под бројем 713-2769/16, поткрала техничка грешка да су два амндамана поднета на исти члан, те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандман гласи:

АМАНДМАН II

У члану 7. предлога закона, у члану 112. после става 21а додаје се нови став 21б који гласи:

„(21б) Пословном тајном сматрају се подаци и документи који су законом, другим прописом или одлуком надлежног органа донесеном на основу закона проглашени пословном тајном чије би одавање проузроковало или би могло да проузрокује штетне последице за субјект привредног пословања.“

Додаје се нови став 37 који гласи:

„(37) Полно узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.“

Образложење

Предложеним амандманом се даје значење израза „пословна тајна“, односно шта се сматра пословном тајном у смислу одредбе садржане у предложеном члану 240. ставу 4. КЗ-а. Такође, предметна интервенција је директна последица предложеног амандманског брисања одредбе исте садржине у поменутом члану.

Такође, предложеним амандманом се даје значење израза „полно узнемиравање“, односно шта се сматра пословном тајном у смислу одредбе садржане у предложеном члану 182а ставу 3. КЗ-а. Такође, предметна интервенција је директна последица предложеног амандманског брисања одредбе исте садржине у поменутом члану.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Срђан Ного

Срђан Ного

Бошко Обрадовић

Бошко Обрадовић

др Драган Весовић

др Драган Весовић

Марија Јањушевић

Марија Јањушевић

мр Иван Костић

мр Иван Костић

Зоран Радојичић

Зоран Радојичић

ПРИМЉЕНО: 18. 11. 2013

9³⁰

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

Лига социјалдемократе Војводине -

Зелена странка

18. исправка 2016. године

Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас да се у Амандману VI који смо поднели на члан 40. **Предлога закона о изменама и допунама Кривичног законика** дана 15. новембра 2016. године, под бројем 01713-2769/16, поткрала правно-техничка грешка коју овим путем исправљамо, тако да Амандман гласи.

АМАНДМАН VI

У члану 40. став 1. Предлога закона, којим се у члану 387. Кривичног законика после става 4. додаје нови став 5, после речи: "Србији" ставља се запета, брише се везник "или" и после речи: "Међународног кривичног суда" додају се речи: "Међународног трибунала за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године или Међународног суда правде", а даљи текст става остаје исти.

Образложење

Сматрамо да допуна члана 387. Кривичног законика, којим је прописано кривично дело Расна и друга дискриминација, независно од његовог усклађивања са Оквирном одлуком Савета Европске уније 2008/913/ЈНА, мора да обухвати и правноснажне пресуде Међународног трибунала за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године и Међународног суда правде.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Ненад Чанак

Мариника Тепић

Олена Папуга

Нада Лазић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	13-2469/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика, у члану 3. став 1. мења се и гласи:

„У члану 46. став 1. мења се и гласи:

„Осуђеног који је издржао две трећине казне затвора суд ће условно отпустити са издржавања казне, ако се у току издржавања казне тако поправио да се може са основом очекивати да ће се на слободи добро владати, а нарочито да до истека времена за које је изречена казна неће учинити ново кривично дело. При оцени да ли ће се осуђени условно отпустити узеће се у обзир његово владање за време издржавања казне, извршавање радних обавеза, с обзиром на његову радну способност, као и друге околности које указују да осуђени док траје условни отпуст неће извршити ново кривично дело. Не може се условно отпустити осуђени који је током издржавања казне два пута кажњаван за теже дисциплинске преступе и коме су одузете додељене погодности.““

О б р а з л о ж е њ е

Постојећа одредба овог члана у ставу 1 је језички проблематична, што предложене измене не исправљају. Поред тога, предложене измене, које су сходно образложењу предлагача усмерене на конкретизацију и лакшу примену института условног отпуста тешко да доприносе остварењу тог циља, јер замењују услов процене „постигнутости сврхе кажњавања“, са проценом да осуђени за време условног отпуста неће извршити ново кривично дело, што је са практичног становишта подједнако тешко утврдити.

А М А Н Д М А Н И

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

У члану 112. став 3. тачка 3. после речи: „бележник,” додаје се реч: „јавни”.

После става 7. додаје се став 7а који гласи:

„(7а) Новорођенчетом се сматра беба до навршених 28 дана.”

После става 10. додаје се став 10а који гласи:

„(10а) Предметима порнографске садржине насталим искоришћавањем малолетног лица (дечија порнографија) сматра се сваки материјал који визуелно приказује малолетно лице које се бави стварним или симулираним сексуално експлицитним понашањем, као и свако приказивање полних органа детета у сексуалне сврхе.”

У ставу 21. реч: „предузеће” замењује се речима: „привредно друштво,”.

После става 21. додаје се став 21а који гласи:

„(21а) Привредна делатност је свака делатност производње и промета роба, вршење услуга и обављање других делатности на тржишту, ради стицања добити или остваривања неког другог економског интереса.”.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је неопходно дефинисати појам новорођенчета, како би у наредним члановима Законика било прецизније шта значи појам новорођенче.

Сматрамо да је дефиницији дечије порнографије, ако је већ неопходна, место у чл. 112. КЗ који садржи значење термина, а не у посебном члану законика.

А М А Н Д М А Н И

У члану 8. у додатом члану 121а став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Предвиђање постојања „нарочито олакшавајућих околности” као блажи облик кривичног дела је лош, нарочито јер је то исувише непрецизан критеријум

за опис радње извршења, а истовремено је критеријум који се примењује приликом ублажавања казне.

А М А Н Д М А Н IV

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

После члана 138. додају се назив члана и члан 138а који гласе:

„Прогањање

Члан 138а

(1) Ко у току одређеног временског периода:

1) друго лице неовлашћено прати или предузима друге радње у циљу физичког приближавања том лицу противно његовој вољи;

2) противно вољи другог лица настоји да са њим успостави контакт непосредно, преко трећег лица или путем средстава комуникације;

3) злоупотребљава податке о личности другог лица или њему блиског лица ради нуђења робе или услуга;

4) прети нападом на живот, тело или слободу другог лица или њему блиског лица;

5) предузима друге сличне радње на начин који може осетно да угрози лични живот лица према коме се радње предузимају,

казниће се новчаном казном или затвором до три године.

(2) Ако је делом из става 1. овог члана изазвана опасност по живот, здравље или тело лица према коме је дело извршено или њему блиског лица,

учинилац ће се казнити затвором од три месеца до пет година.

(3) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт другог лица или њему блиског лица,

учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година.”.

О б р а з л о ж е њ е

Шта значи „неовлашћено“ прогањање? Да ли постоји овлашћено прогањање? Зашто би успостављање контакта било забрањено, ако није противно вољи лица са којим се контакт покушава успоставити?

Нејасна је радња извршења у предложеној тачки 3), јер из текста се може закључити да је у питању злоупотреба личних података ради наручивања робе и услуга у своју корист (што вероватно није намера), а не злоупотреби података у циљу незатраженог нуђења робе и услуга (ако је то била намера)

Начин инкриминације није у складу са усвојеном кривично-правном техником Законика.

А М А Н Д М А Н V

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

„Полно узнемиравање

Члан 182а

(1) Ко вербалним, невербалним или физичким понашањем које има за циљ или представља повреду достојанства лица у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење, узнемирава друго лице,

казниће се новчаном казном или затвором до шест месеци.

(2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године.

(3) Гоњење за дело из става 1. овог члана предузима се по предлогу.”“

О б р а з л о ж е њ е

Начин инкриминације није у складу са усвојеном кривично-правном техником Законика.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 16. мења се и гласи:

Члан 16.

У члану 185. после става 4. додају се нови став 5. који гласи:

„(5) Ко помоћу средстава информационих технологија приступи сликама, аудио-визуелним или другим предметима порнографске садржине насталим искоришћавањем малолетног лица,

казниће се новчаном казном или затвором до шест месеци.

Досадашњи став 5. постаје став 6.“

О б р а з л о ж е њ е

„Свесно“ поступање је заиста терминологија из Конвенције о заштити деце од сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања, али опет не треба слепо преписивати и некритички прихватати нешто што није у складу са кривично-правном техником и правом. Свако кривично дело се извршава „свесно“ (осим кад је у питању *actiones liberae in causa*), па је „свесно“ потпуни вишак.

Сматрамо да је дефиницији дечије порнографије, ако је већ неопходна, место у чл. 112. КЗ који садржи значење термина, а не у овом члану законика.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 20. мења се и гласи:

„Члан 20.

Члан 191. мења се и гласи:

„Члан 191.

(1) Ко дете противправно задржи или одузме од родитеља, усвојоца, стараоца или другог лица, односно установе, којима је оно поверено или онемогућава извршење одлуке којом је малолетно лице поверено одређеном лицу, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

(2) Ко малолетно лице противправно задржи или одузме од родитеља, усвојоца, стараоца или другог лица, односно установе, којима је оно поверено

или онемогућава извршење одлуке којом је малолетно лице поверено одређеном лицу,

казниће се новчаном казном или затвором до три године.

(3) Ако је дело из ст. 1. и 2. овог члана учињено према новорођенчету, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

(4) Ко онемогућава извршење одлуке надлежног органа којом је одређен начин одржавања личних односа малолетног лица са родитељем или другим сродником,

казниће се новчаном казном или затвором до две године.

(5) Ако је дело из ст. 1., 2. и 3. овог члана учињено из користољубља или других ниских побуда или је услед дела теже угрожено здравље, васпитање или школовање малолетног лица или је дело учињено од стране организоване криминалне групе,

учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година.

(6) Учиниоца дела из ст. 1, 2, 3. и 5. овог члана који добровољно преда малолетно лице, лицу или установи којој је оно поверено или омогући извршење одлуке о поверавању малолетног лица, суд може ослободити од казне.

(7) Ако изрекне условну осуду за дело из ст. 1. до 5. овог члана, суд може одредити обавезу учиниоцу да у одређеном року преда малолетно лице, лицу или установи којој је малолетно лице поверено или омогући извршење одлуке којом је малолетно лице поверено одређеном лицу или установи, односно одлуке којом је одређен начин одржавања личних односа малолетног лица са родитељем или другим сродником."

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је неопходно додати и кривично дело за противправно задржавање детета, пошто термин дете и малолетно лице није исто, што је и предлагач Предлога закона јасно разграничио и у члану 112. ст. 8. и 9. Кривичног законика.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 21. мења се и гласи:

„Члан 21.

У члану 192. после става 1. додају се нови ст. 2., 3. и 4. који гласе:

„(2) Казном из става 1. овог члана казниће се и лекар здравствене установе који прогласи умрлим живо новорођенче ради промене породичног стања.

(3) Казном из става 1. овог члана казниће се и лекар здравствене установе који прогласи умрлим живо дете ради промене породичног стања.“

(4) Ко дело из ст. 1., 2. и 3. овог члана учини из користољубља, злоупотребом положаја, бави се вршењем дела или је дело извршено од стране организоване криминалне групе,

казниће се затвором од једне до десет година.“.

Досадашњи став 2. постаје став 5.“

Образложење

Сматрамо да је неопходно додати и категорију детета, пошто термин дете и новорођенче није исто, што је и предлагач Предлога закона јасно разграничио и у члану 112. Кривичног законика.

АМАНДМАН IX

Члан 22. брише се.

Образложење

У контексту појачане кривичноправне заштите породице, сматрамо да је погрешно обрисати став 5. овог члана, будући да је њиме прецизно и јасно дефинисано извршење кривичног дела, а што омогућује једноставну примену и кажњавање насилника. Ова радња извршења је најчешће лако доказива, за разлику од других радњи извршења кривичног дела Насиље у породици, доприноси генералној превенцији у смислу појачаног утицаја на насилнике да се придржавају мера заштите од насиља у породици и доприноси стварању мирног окружења за жртве насиља кроз поштовање прописаних мера. Алтернативно, предлагемо да се кршење мера заштите од насиља у породици, пропише као једна од радњи извршења новог кривичног дела Прогањање.

Тачно је да се ова радња и даље може постматрати да је обухваћена основним обликом кривичног дела, али сматрамо да ће брисање ове радње довести и до несигурности приликом примене у пракси наших судова и тужилаштва, а свакако ће охрабрити насилнике да не поштују изречене мере у парничним поступцима.

Спуштањем нивоа заштите на прекршај, те применом блажих казни, рокова застарелости итд, у пракси ће се охрабрити насилници да исте не поштују.

Из свега наведеног, сматрамо да је потребно да ова радња извршења остане прописана као кривично дело и то би било најбоље тако што се став 5. члана 194. не би обрисао.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 27. у измењеној Глави двадесет другој, у члану 224а став 1. после речи: „другом“ додају се речи: „субјекту привредног пословања“

У члан 227. став 1. мења се и гласи:

„(1) Одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом субјекту привредног пословања нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела,

казниће се затвором од три месеца до три године.“

О б р а з л о ж е њ е

Предлажемо да се отклоне недоумице које постоје у пракси и да се прецизира на којег „другог“ се мисли коме се наноси имовинска штета.

Основно питање које се у пракси показало је да ли се под другим подразумева и привредни субјект у коме је одговорно лице запослено, или чији је власник?

По нама, одговор на ово питање је негативан, те је стога потребно у ставу 1 овог члана, након речи „другом“ потребно додати речи „субјекту привредног пословања“

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 29. у измењеном члану 304а после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„(3) Предмети из ст. 1. и 2. овог члана одузеће се.“

Образложење

Сматрамо да је додати став неопходан.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 30. додати члан 340а мења се и гласи:

„Члан 340а

Ко прекрши забрану утврђену изреченом мером безбедности или не изврши обавезе предвиђене изреченом мером,

казниће се новчаном казном или затвором до шест месеци.”.

Образложење

Сходно образложењу предлагача, овом одредбом је између осталог извршена замена одредбе ст. 5 чл. 89б. Законика која је брисана. Међутим, ново кривично дело санкционише само кршење утврђене „забране“, али не санкционише непоступање сагласно утврђеним обавезама из ст. 2 чл. 89б. Законика, као што је то био случај са брисаним ст. 5 истог члана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Горан Ћирић

Бачица Божовић

Мр Александра Јерков

Горан Јешић

Дејан Николић

Верољуб Стевановић

Душан Петровић

Томислав Жигманов

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1010

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	773	2269	16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
15. новембар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика подносимо:

АМАНДМАН

Члан 22. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног законика мења се и гласи:

„Члан 22.

У члану 194. став 5. после речи: „на основу закона“ додају се речи: „којим се уређују породични односи“.

Образложење

Амандманом је предложено да непоштовање мере заштите од насиља у породици коју је суд одредио на основу закона којим се уређују породични односи остане у Кривичном законiku.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Милорад Мијатовић
Мехо Омеровић

M. Mijatovic

M. Omerovic

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

09/12

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 3. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА следећи амандман:

Амандман IV.

Члан 40. Предлога брише се.

Образложење

Предложено решење:

Врши се брисање члана 40. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Боље је не вршити измену у члану 387. Кривичног законика него уносити крајње непрецизну и непотребно проширену норму, па се још и позивати на пресуде МКСЈ које су крајње дискутабилне како приликом доношења, тако и данас. Довољно је само поменути предмете невинно осуђених лица попут Толимира и редом.

Предлагач није навео ниједан пример кажњивости у упоредној пракси, а вешто прикрива да је то крајње неутемељени захтев и налог ЕУ.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Доградња наведеног члана новим ставом који је недоречен и проблематичан уноси само конфузију, неприменљивост и волунтаризам у функцији испуњавања захтева ЕУ. Зато се све то мора уклонити.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Милорад Мирчић

Вјерица Радета

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

09/12

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	413-2469/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 3. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА следећи амандман:

Амандман III.

Члан 15. Предлога брише се.

Образложење

Предложено решење:

Врши се брисање члана 182а. који се додаје чланом 15. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Предлаже се брисање јер се не зна шта је то полни живот и шта би могло бити полно узнемиравање? Има их који колоквијално замењује појам полног нагона. Због недоречености и могућности злоупотребе предлаже се брисање.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Није циљ да се сексуално узнемиравање не санкционише, ако уопште овако описане радње извршења кривичног дела могу уопште да постоје, већ да се избаци све што није јасно прописано.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Милорад Мирчић

Петар Јојић

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
09	413-2769		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 3. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА следећи амандман:

Амандман II.

У члану 10. Предлога закона у новом члану 138а. у ставу 1. реч „неовлашћено” брише се.

Образложење

Предложено решење:

Врши се брисање речи у новом члану 138а. став 1. који се додаје чланом 10. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Ако се наведе да је забрањено неовлашћено прогањање, онда се намеће закључак да постоји и овлашћено прогањање. Колико је познато прогањање је генерално забрањено. Ако постоји прогањање које је овлашћено и у складу са законом било би добро да предлагач закона то објасни и обогати сазнања јавности, али и уједно поучи да овлашћено прогањање никако не може осетно да угрози лични живот грађана Србије.

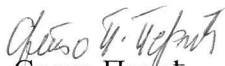
Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Није циљ да се ово дело не санкционише, него да се норма прецизира и избегне ситуација да се извршилац дела позове на то да није неовлашћено и упорно прогањао или уходио другог.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Срето Перих

Петар Јојић

Зоран Краснић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

09/12

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
09	413-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 3. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА следећи амандман:

Амандман I.

Члан 8. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложено решење:

Врши се брисање члана 8. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Осакаћивање описано чланом 8. Предлога закона је културни и религијски феномен који није својствен грађанима који живе на територији Републике Србије. У том смислу готово да и не постоји кривичноправна пракса у Србији. Предлогом закона се намеће санкционисање нечега као обавеза проистекла из међународних докумената. Међутим, та обавеза санкционисања је обухваћена читавим низом других одредби о кривичним делима којима се штити интегритет, здравље и све вредности човека. Уградња одредбе, попут члана 8. предлога закона, деловала би шокантно и као провокација којим се све средствима неко служи да омаловажи наше грађане који и не знају за овај културни и религијски обичај који се примењује у Африци. Србија је још увек у Европи и не треба забрањивати нешто што је немогуће да се догоди, а ако се и остваре радње овог кривичног дела на територији Србије наше постојеће кривично законодавство има одговарајуће и законом прописане санкције.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Није циљ да се ово дело не санкционише, него да се скрене пажња да је оно санкционисано другим одредбама Кривичног законика, а посебно апострофирање овог дела је увредљиво за грађане Србије.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Вјерица Радета

Петар Јојић

Зоран Крсинић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Доста је било

14. новембар 2016. год.

Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1510

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	215-2469/	1/6	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о измени и допуни кривичног законика**, подносим следеће:

У Предлогу закона о измени и допуни кривичног законика, члан 8. мења се и гласи:

“Члан 8.

После члана 121. додају се назив члана и члан 121а који гласи:

Сакаћење полног органа

Члан 121а

- (1) Ко осакати спољне делове полног органа, казниће се затвором од једне до осам година.
- (2) Ако постоје нарочито олакшавајуће околности под којима је учињено дело из става 1. овог члана, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године.
- (3) Ко наведе другог да се подвргне радњи из става 1. овог члана или му у томе помогне, казниће се затвором од шест месеци до пет година.
- (4) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт лица, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.”.

Образложење

Не постоји добар разлог да се у кривичном законiku санкционише искључиво сакаћење женског полног органа, а да се потпуно пропусти санкционисање сакаћења мушког полног органа. Чак и када би постојао статистички значајан податак да чешће долази до сакаћења женског полног органа, не постоји правна логика да се ова два случаја третирају на различит начин. Предлажем стога да се у овом члану предлога закона обрише

придев "женски" где год се он појављује, те да сакаћење полног органа подразумева како женски, тако и мушки полни орган.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Душан Павловић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016 15⁰⁰

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

У члану 128. став 1. после речи: „пола,“ додају се речи: „инвалидитета, сексуалне оријентације, родног идентитета,“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Устав Републике Србије, Закон о забрани дискриминације, Закон о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом и Конвенција УН о правима особа са инвалидитетом, коју је Србија ратификовала 2009. године, изричито забрањују дискриминацију на основу инвалидитета. Због тога би и повреда равноправности на основу личног својства, у овом случају, нечијег инвалидитета морала да буде санкционисана као кривично дело из члана 128 Законика. У Републици Србији тренутно живи око 700.000 особа са неким обликом инвалидитета и амандманом предложено решење је од суштинског значаја за заштиту грађана и грађанки са инвалидитетом од кривичних дела.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Јединствена Србија
14. новембар 2016године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

140

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОВ	713-2769	16	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА подносим следећи:

АМАНДМАН

Члан 22. Предлога закона мења се и гласи:

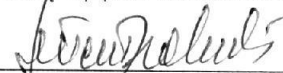
„Члан 22.

У члану 194. став 5. после речи: „закона” додају се речи: „којим се уређују породични односи”.”.

Образложење

Амандманом се предлаже да се у оквиру кривичног дела насиље у породици задржи кривична одговорност за кршења мера заштите од насиља у породици које су прописане Породичним законом.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	413-2169/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика, у члану 8. у додатом члану 121а ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„(1) Ко осакати спољне делове женског полног органа, или покуша односно помогне да се спољни делови женског полног органа осакате, казниће се затвором од једне до осам година.

(2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном женском лицу или је наступило тешко нарушење здравља или је учињено према више лица, учинилац ће се казнити затвором од три до дванаест година.“

Став 4. мења се и гласи:

„ (4) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт женског лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је потребно криминализовати не само чин сакаћења, већ и покушај и помагање, онако како је то предвиђено и код кривичног дела недозвољеног прекида трудноће.

Стога предлажемо да се мења став 2. који би прописао строжије кажњавање уколико је дело учињено према малолетном женском лицу (до 18 година) или ако је наступило тешко нарушење здравља односно ако је учињено према више лица.

У вези става 4. предлажемо да се прописана казна за наступање смрти женског лица која је настала као последица сакаћења усклади са санкцијом предвиђеном за наступање смртне последице код кривичног дела тешка телесна повреда.

А М А Н Д М А Н И

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

„Сексуално узнемиравање

Члан 182а

(1) Ко сексуално узнемирава друго лице, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године.

(2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

(3) Сексуално узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање сексуалне природе које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.““

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да овај члан треба да носи назив сексуално, а не полно узнемиравање. Језички гледано, реч полно и реч сексуално не значе исто. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола.

Образложење Министарства правде да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се глава ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода. Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ вековима користи у српском језику. Али ако се погледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла

(углавном турског и немачког). Ако би доследно пратили тај аргумент Министарства правде онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требале да се налазе у Кривичном законнику. Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у Кривичном законнику имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици¹ члан 40 преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Законом о раду, Закону о забрани дискриминације, Закону о равноправности полова, Закону о оглашавању, Закону о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства²). У вези става 1 и става 4, сматрамо да је предлагач закона за ово кривично дело чије су последице озбиљно угрожавање психичког стања жртве предвидео веома ниско прописану казну и гоњење по предлогу општењеног, те предлажемо усклађивање санкције са ст. 1 члана 194. и гоњење по службеној дужности. Сходно предлогу за повећање предвиђене казне за став 1, извршено је усклађивање прописане казне за став 2 у складу са ст. 2 чл. 194. Измене става 3. извршене су у складу са дефиницијом сексуалног узнемиравања из члана 40. Конвенције о превенцији и борби против насиља над женама и насиља у породици.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 16. став 1. у новом ставу 5. речи: „новчаном казном или затвором до шест месеци.“ замењују се речима: „затвором од три месеца до три године.“.

О б р а з л о ж е њ е

Новчана казна и казна затвора до шест месеци која је предвиђена за члан 185. став 1., као и за нови став 5. је прениско одређена, и тиме није на прави начин извршено усаглашавање овог члана Кривичног законика са Конвенцијом Савета Европе о заштити деце од сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања, као што је то урађено чланом 17. Предлога закона у вези члана 185а.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 19. у додатом члану 187а став 2. мења се и гласи:

„(2) Ко ради извршења дела из става 1. овог члана друго лице одведе у иностранство или га у истом циљу наведе да оде у иностранство или дело учини према малолетном лицу,

казниће се затвором од шест месеци до пет година.“

Образложење

Сматрамо да је предлагач закона пропустио да пропише квалификован облик овог кривичног дела када је у питању малолетно лице и сматрамо да је санкција за овај квалификовани облик била прениско одређена.

АМАНДМАН V

Члан 22. брише се.

Образложење

Чланом 22. Предлога Закона о изменама и допунама Кривичног законика предложено је брисање става 5. члана 194 КЗ, који гласи: Ко прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона, казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном. Образложење за овакав поступак Владе лежи у Предлогу Закона о спречавању насиља у породици, који у ставу 1 члана 35 прописује: Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена или меру заштите од насиља у породици која му је одређена.

Постоји више разлога због којих би усвајање овакве законодавне измене довело доозбиљног нарушавања достигнутог нивоа права жртава на заштиту, али и до слања погрешне поруке онима који крше мере заштите које им је суд изрекао по Породичном закону – да ће их држава од сада блаже кажњавати.

Министарство правде, као креатор оба закона, жели да изједначи мере заштите које се већ 11 година изричу у складу са Породичним законом, са хитним мерама које се уводе Предлогом Закона о спречавању насиља у породици. Међутим, те мере, ни по свом квалитету, ни по начину доношења, ни по дужини трајања се не могу изједначити.

Хитне мере заштите би доносио надлежни полицијски службеник на 48 сати, и биле би продужаване на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака.

Мере заштите од насиља у породици доноси суд, у складу са одредбама Породичног закона, на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака.

Неприхватљиво је да мере заштите, које се доносе на начин на који је описано, буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана.

Подсећамо да је кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом као кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након 6 година.

Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године.

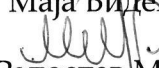
Министарство правде, осим образложења оваквог предлога датог само у Предлогу Закона о спречавању насиља у породици, да ће се на тај начин постићи већа делотворност хитних мера и мера заштите од насиља у породици, није понудило ни један доказ за ту своју тврдњу.

Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мера заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији.

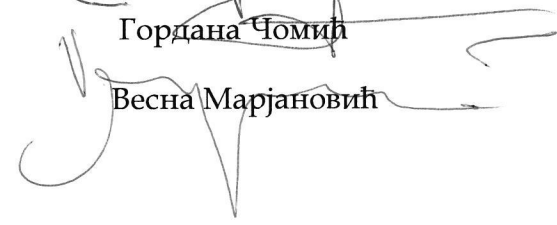
Истина је да је на почетку примене става 5 члана 194 било проблема са кривичним гоњењем и доказивањем кршења мера заштите, али је таква пракса сада увелико промењена. Сматрамо да би настала ненадокнадива штета када би након 11 година примене става 5 члана 194 Кривичног законика, исти сада био брисан.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Маја Виденовић

Радослав Милојичић

Гордана Чомић

Весна Марјановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
17. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 17. 11. 2016

1235

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	213-2269	1/6	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

Достављамо исправку амандмана који смо поднеле на члан 22. **ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА.**

А м а н д м а н треба да гласи:

Члан 22. Предлога закона мења се и гласи:

Члан 194. став 1 мења се и гласи:

„1) Ко применом физичког или психичког насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским и безобзирним понашањем, застрашивањем, потцењивањем, стварањем било ког облика несигурности угрожава спокојство, телесни или психички интегритет члана своје породице,
Казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.“

Образложење

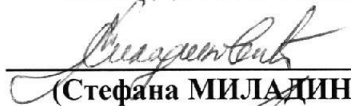
Увођење института психичког насиља у Кривични законик представља обавезу Републике Србије, као потписнице Конвенције Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици, тзв. Истанбулске Конвенције. Наиме, у члану 33. Истанбулске конвенције прецизно је дефинисана обавеза земаља потписница да инкриминишу, поред осталог, и психичко насиље, које је недовољно прецизно дефинисано у члану 194. став 1) Кривичног закона.

Сматрамо да је неопходно раздвојити и посебно исказати физичко и психичко насиље, управо због потребе превенције насиља у породици, јер психичко насиље углавном претходи физичком.

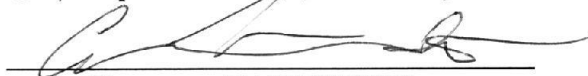
Предлог закона о спречавању насиља у породици предвиђа поступање полицијског службеника по пријави насиља и могућност изречења мере удаљења из породичног дома, те сматрамо да је неопходно увести један општи термин као што је психичко насиље, јер у индивидуалним случајевима може имати разне појавне облике, као што су застрашивање, потцењивање, стварање несигурности, омаловажавање, разне претње, дрско и безобзирно понашање и тако даље.

Амандманом је извршено и термилошко усклађивање са чланом 33. Истанбулске конвенције, који гласи: „Психичко насиље: Стране се обавезују да предузму неопходне законодавне или друге мере и обезбеде да намерно понашање, које озбиљно нарушава психички интегритет неког лица принудом, односно претњама буде инкриминисано“. Овим амандманом се предлаже и да се у члану 194. став 1) Кривичног закона замењује термин „душевно стање“ са „психички интегритет“, који по нашем мишљењу, поред термилошког усклађивања, има и свеобухватније значење.

НАРОДНЕ ПОСЛАНИЦЕ

(**Стефана МИЛАДИНОВИЋ**)

(**Снежана ПАУНОВИЋ**)

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 29. којим се мења члан 304а у ставу 1. тачка 1) после речи: „у сврхе извршења неког кривичног дела из“ додаје се реч „чл.“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом исправља се очигледна техничка омашка.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама кривичног законика, подносим следеће:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика у члану 27. којим се мења глава двадесет друга назив изнад члана 227. и члан 227. брише се.

Образложење

У ситуацији када друштвене својине више нема потпуно је неприхватљиво да у нашем позитивном праву и даље егзистира кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица. На овај начин инкриминисана радња дела у супротности је са начелима слободног и отвореног тржишта као са правом на имовину из члана 58. Устава Републике Србје. Одговорно лице због погрешне процене кажњава тржиште или власник капитала тужбом за накнаду штете, али то лице није и не може бити кривично одговорно. С друге стране ако одговорно лице нешто проневери, прими или да мито, неког превари или злоупотреби нечије поверење оно ће свакако бити кривично гоњено, али не за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица.

За ово кривично дело није потребна намера, и ту се теорија и пракса углавном слажу. Међутим, поставља се питање како је могуће извршити злоупотребу без намере, с обзиром да сам назив дела, злоупотреба, указује на коришћење одређених овлашћења супротно њиховој сврси ради противправног циља и мора подразумевати намеру. Иначе ћемо и даље бити једина држава у свету која кривичноправно санкционише погрешне одлуке. Практика је показала колико је ово дело утицало и на правну сигурност и на правну извесност. Чланови скупштине друштва, чланови извршних и надзорних одбора веома често кривично одговарају због одлука. По том резону би и народни посланици могли

бити кривичноправно одговорни за изгласавање сваког неуставног закона, а то би имајући у виду нашу праксу била веома честа појава.

II АМАНДМАН

У члану 27. којим се мења глава двадесет друга члан 229. став 1. мења се тако да гласи:

“Ко у субјекту привредног пословања у намери да повреди конкуренцију на тржишту закључи рестриктивни споразум који није изузет од забране у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције, а којим се одређују цене, ограничава производња или продаја, односно врши подела тржишта, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.”

Образложење

Влада је пропустила да уведе елемент намере. Не може сваки рестриктивни споразум бити објект кривичног дела већ само онај коме су учесници приступали са намером за противзаконитим деловањем. Поставља се питање да ли постоји довољно развијена свест колико су односи конкуренције компликовани и колико је опасно дозволити да сваки рестриктивни споразум буде радња извршења кривичног дела. И сам поступак пред Комисијом за заштиту конкуренције где се утврђује да ли је споразум рестриктиван има казнени карактер, али у том поступку, због несавршености закона, нема гаранција основних људских права везаних за кривични поступак. Стога је овако овако формулисано дело у Предлогу закона веома дискутабилно са аспекта уставности, а о томе имамо богату праксу и Европског суда за људска права и Европског суда правде.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

ДР АНА СТЕВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
15. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

939

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносим следећи:

АМАНДМАН

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика члан 15. мења се тако да гласи:

“После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

“Сексуално узнемиравање

- (1) Ко сексуално узнемирава друго лице, казниће се затвором од три месеца до три године.
- (2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.
- (3) Сексуално узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање сексуалне природе које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.
- (4) Гоњење за дело из става 1. овог члана предузима се по предлогу.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

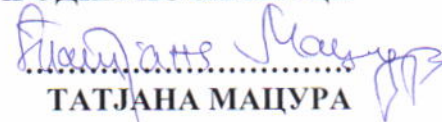
Сматрамо да овај члан треба да носи назив сексуално, а не полно узнемиравање. Језички гледано, појмовно и термиолошки реч полно и реч сексуално не значе исто и не означавају исте појмове. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним радњама и понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола.

Образложење Министарства правде да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се поглавље ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода.

Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ вековима као интернационална реч користи у српском језику. Али ако се гледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла (углавном турског и немачког). Ако бисмо доследно прихватили тај аргумент Министарства правде, онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требало да се налазе у Кривичном закону.

Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у Кривичном закону имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици, члан 40. преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Законом о раду, Закону о забрани дискриминације, Закону о равноправности полова, Закону о оглашавању, Закону о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства).

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

ТАТЈАНА МАЦУРА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

939

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносим амандман:

I АМАНДМАН

У Предлогу Закона о изменама и допунама Кривичног законика у члану 15. којим се додају назив члана и члан 182а став (4) мења се и гласи:

„(4) Гоњење за дело из става 1. предузима се по службеној дужности.“

Образложење

Предвидевши да се за став (1) овог члана гоњење предузима по предлогу, предлагач је релативизовао правну озбиљност овог кривичног дела.

Предлагач је релативизовао правну озбиљност овог кривично дела, када је предвидео да се за став 1. овог члана гоњење предузима по предлогу. Пре свега, ни ово није јасно правно нормирано, јер се не зна јасно о чијем је предлогу реч, мада се аналогним тумачењем КЗ, може закључити да се ради о предлогу оштећеног а не о гоњењу по службеној дужности. Уколико је предлагач мислио на гоњење по предлогу оштећеног, обесмислио је кривичноправну тежину овог дела, јер није јасно одредио зашто се за став (1) гоњене предузима по предлогу а не по службеној дужности. Ово даје погрешну поруку, да је дело у ставу 1 (који је темељ овог члана а остали ставови се вежу за став 1), дело мање друштвено правне опасности када за њега није предвиђено гоњење по службеној дужности, чиме се недовољно штити жртва – оштећени. Ово дезавуише тежину овог дела и у битној мери га као озбиљно кривично дело обесмишљава, јер је недостатак предлога у томе што је за ово дело требало предвидети гоњење по службеној дужности а не субсидијарно, по предлогу оштећеног.

Будући да смо већ дуги низ година сведоци све већег броја случајева овог дела, које до сада које није било правно нормирано у КЗ у, већ се само у деловима помињало у другим кривичним делима, било је неопходно да се за ово делу у овом члану 182а став 1. предвиди гоњење по поднесеној кривичној пријави надлежним органима (полицији или тужилаштву) од стране државе по службеној дужности, а не да се одговорност за процесуирање на овај начин пребацује фактички и правно на жртву односно оштећеног, тј. на онога ко није на време или уопште поднео овај предлог за гоњење. Из овога се види да предлагач не препознаје да често оштећени из страха од одмазде, из страха да неће бити адекватно заштићени од државе, не

подносе предлог за овакво дело, поучени искуством да им држава неће моћи пружити адекватну физичку и правну заштиту од нападача или починоца. Стога предлажемо да предлагач у ставу (4) овог члана измени одредбу да се гоњење предузима по предлогу, и да унесе у став (4) да се оно предузима по службеној дужности. На овакав закључак упућују и казнене одредбе за све ставове овог дела, где је у сваком ставу предвиђена затворска казна па адекватно друштвеној опасности које ово дело проузрокује и запрећеној санкцији мора бити и адекватно гоњење од стране државе по сазнању или подношењу пријаве а у сваком случају по службеној дужности.

II АМАНДМАН

У Предлогу Закона о изменама и допунама Кривичног закона у члану 27. којим се мења глава двадесет друга назив изнад члана 245. мења се тако да гласи:

„Легализовање новца стеченог криминалом - криминалном активношћу“.

Образложење

Назив овог кривичног дела је и у ранијем, сада важећем, кривичном закону био непримерен и нестручан, јер ово кривично дело треба да носи озбиљан назив а не неки жаргонски израз. Новац се не пере, јер у самом бићу и правној квалификацији дела нигде се не спомиње прање новца и овај назив није правно оправдан, а жаргонски назив не сме бити назив кривичног дела, то је недопустиво и правно и нормативно. Такође, назив поглавља односно члана закона мора бити уподобљен са садржајем истог члана, па ни по том основу ово не може бити назив кривичног дела.

Очигледно је да је предлагач решио да овом сада изменом сузи кривичноправну одговорност као и кривичну санкцију – само на казну затвора од 6 месеци до 5 година и новчану казну .

III АМАНДМАН

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика члан 40. брише се.

Образложење

Став (5), који постаје саставни део члана 387 КЗ, крши основне одредбе Устава и у колизији је са Уставним одредбама и то: са чланом 43. Устава Р Србије – слобода мисли, савести и вероисповести, и са чланом 46. Устава Р.Србије – слобода мишљења и изражавања.

Устав у члану 43, став 1. каже: „Јамчи се слобода мисли, савести, уверења и вероисповести, право да се остане при свом уверењу или вероисповести или да се они промене према сопственом избору.“

У члану 46. став 1. Устав каже : „Јамчи се слобода мишљења и изражавања као и слобода да се говором, писањем, сликом или на други начин траже, примају и шире обавештења и идеје.

Дакле, поменути ставом (5) члана 387 КЗ, садржаног у члану 40 Предлога закона о изменама и допунама КЗ, и формалноправно и фактички се ограничава и спречава слобода мисли, савести и уверења, као и слобода мишљења и изражавања говором, писањем, сликом и на други начин, која је сваком грађанину гарантована чланом 43. и 46. Устава Р. Србије.

Применом овог става 5. , грађанима ће бити фактички забрањено било какво јавно изражавање слободног мишљења и усменог изражавања , изношење сопствених ставова и уверења поводом догађаја из протеклих ратних и историјских збивања.

Тако ће грађанима бити фактички забрањено и они неће смети нити моћи да изражавају слободно мишљење, коментаришу јавно своје и туђе ставове поводом овога што предвиђа став 5. члана 387 КЗ, уколико то није у складу са оним што је правоснажном пресудом суда у Србији или пресудом Међународног кривичног суда, а што је грубо кршење основних људских и Уставних права као и антицивизацијски чин, противан светским демократским тековинама од античке Грчке па до данас.

Грађанима се овим забрањује да јавно заступају и износе своје ставове и уверења, само зато што мисле другачије од пресуда Судова. Тиме се ставља оков на слободу мисли, изражавања и јавног иступања као и брањења својих личних ставова и уверења. Ово је антицивизацијски заокрет уназад, којим се крши и члан 20. Устава Р. Србије и то став 2, који каже : да се достигнути ниво људских и мањинских права не може смањивати. Управо се ставом 5. члана 387 КЗ, сада се не само смањују него фактички укидају Уставна права и достигнути ниво људских и мањинских права.

Једноумље и унитарно мишљење уподобљено са пресудама, и то као обавезујуће, које се ставом (5) пропагира и императивно намеће са предвиђеним затворским санкцијама, класичан је увод у гашење основних људских права и слобода загарантованих Уставом и гашење демократије.

Неретко смо сведоци историјске али и судске праксе када су правоснажне пресуде наших, па и међународних судова, (иако су правоснажне пресуде обавезујуће, што није спорно) током времена ревидиране и укидане, па терати под претњом санкцијама грађане да се одрекну свог мишљења и ставова и да их не износе јавно, само зато што се то не слаже са оним што је утврђено правноснажним пресудама Међународног кривичног суда или пресудама наших судова, антидемократски је и антицивизацијски заокрет уназад, све то уз кршење наведених одредби Устава Р. Србије, па испада да пресуде имају јачу правну снагу од Устава Р. Србије, и да оно што је утврђено пресудама треба да представља обрасце изражавања и мишљења сваког појединачног грађанина, а не Устав Р. Србије и њиме гарантована основна људска права и слободе.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

.....
АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

15. новембар 2016. године

Београд

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

0412

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	413-2469/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика, члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

У члану 112. став 3. тачка 3. после речи: „бележник,” додаје се реч: „јавни”.

У ставу 21. реч: „предузеће” замењује се речима: „привредно друштво”.

После става 21. додаје се став 21а који гласи:

„(21а) Привредна делатност је свака делатност производње и промета роба, вршење услуга и обављање других делатности на тржишту, ради стицања добити или остваривања неког другог економског интереса.”

Став 28. мења се и гласи:

„(28) Члановима породице сматрају се брачни и ванбрачни другови и бивши брачни и бивши ванбрачни другови, сродници по крви у правој линији, сродници у побочној линији до трећег степена закључно, лица у тазбинском или бившем тазбинском сродству, лица која су у адоптивном сродству, односно лица која везује хранитељство или старатељство, као и лица која живе или су живела у истом породичном домаћинству. Члановима породице сматраће се и лица која су међусобно била или су још увек у емотивној или сексуалној вези, односно која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.”

Образложење

Законско одређење о томе ко се сматра члановима породице по Кривичном законiku је довело до тога да једном броју лица која се налазе у блиском личном односу буде ускраћено право на заштиту по основу кривичног дела "насиље у породици". У ту категорију лица спадају бивши брачни другови који више не живе у заједничком домаћинству, бивши ванбрачни другови било да живе или не живе у заједничком домаћинству, и унуци и бабе и деде (што је чест случај када се ради о насиљу над старим лицима). Карактеристика насиља у породици није у томе да жртва и извршилац насиља имају заједничко место пребивалишта него породична веза и специфичан лични однос који међу њима постоји. Међународна и национална истраживања и пракса показују да се насиље наставља, па чак и појачава када жртва поднесе захтев за развод брака, или се разведе, односно напусти заједничко домаћинство (често због насиља којем је била изложена). Истраживање домаће кривично-правне праксе настале процесуирањем кривичног дела насиља у породици показало је да је најчешћи облик насиља у породици насиље у партнерском односу, односно да су извршиоци овог насиља брачни или бивши брачни партнери и да у 22% случајева место извршења није заједнички стан (домаћинство) већ стан жртве/извршиоца насиља или јавни простор. У пракси су чести случајеви да брачни супружници остају да живе заједно у истом стану/кући и после развода брака. Разлог томе су тешкоће у деоби заједничке имовине стечене у браку, као и околност да заједничку имовину бивших супружника често чини само један физички недељив стан мале квадратуре, чија продаја не обезбеђује да куповином мањих стамбених јединица реше проблем становања. У таквим околностима, супружницима који живе у истом стану воде посебна домаћинства, али се насиље и даље испољава, често са још већом жестином. Сматрам да круг лица која уживају заштиту од насиља у породици треба да буде уједначен у целокупном систему правне заштите, јер неусаглашеност Кривичног и Породичног закона доводи до дискриминације свих оних лица која, по Породичном закону, имају право на заштиту од насиља у породици, а које Кривични законик не сврстава у круг пасивних субјеката кривичног дела насиља у породици.

АМАНДМАН II

У члану 8. у новом члану 121а, став 1. мења се и гласи:

„(1) Ко осакати спољне делове женског полног органа или покуша, односно помогне да се спољни делови женског полног органа осакате, казниће се затвором од једне до осам година.

Став 2. мења се и гласи:

„(2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном женском лицу или је наступило тешко нарушење здравља или је учињено према више лица, учинилац ће се казнити затвором од три до дванаест година.“

Став 4. мења се и гласи:

„ (4) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт женског лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година.“

Образложење

Сматрам да је потребно казнити не само чин сакаћења, већ и покушај и помагање.

Такође, предлажем да се мења став 2. који би прописао строжије кажњавање уколико је дело учињено према малолетном женском лицу (до 18 година) или ако је наступило тешко нарушење здравља, односно ако је учињено према више лица.

У ставу 4. предлажем да се прописана казна за наступање смрти женског лица која је настала као последица сакаћења усклади са санкцијом предвиђеном за наступање смртне последице код кривичног дела тешка телесна повреда.

АМАНДМАН III

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

„Сексуално узнемиравање

Члан 182а

(1) Ко сексуално узнемирава друго лице, учинилац ће се казнити затвором од три месеца до три године.

(2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

(3) Сексуално узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање сексуалне природе које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.““

Образложење

Овај члан треба да носи назив сексуално, а не полно узнемиравање, јер реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола.

Образложење Министарства правде да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се глава ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода. Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ вековима користи у српском језику. Али ако се погледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла (углавном турског и немачког). Ако би доследно пратили тај аргумент Министарства правде онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требале да се налазе у Кривичном законнику. Подсећам да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у Кривичном законнику имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици члан 40. преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Законом о раду, Закону о забрани дискриминације, Закону о равноправности полова, Закону о оглашавању, Закону о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима

за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства²).

Сходно предлогу за повећање предвиђене казне за став 1, извршено је усклађивање прописане казне за став 2. у складу са ст. 2. чл. 194.

Измене става 3. извршене су у складу са дефиницијом сексуалног узнемиравања из члана 40. Конвенције о превенцији и борби против насиља над женама и насиља у породици.

А М А Н Д М А Н I V

У члану 16. став 1. мења се и гласи:

„У члану 185. став 1. мења се и гласи:

(1) Ко малолетнику прода, прикаже или јавним излагањем или на други начин учини доступним текстове, слике, аудио-визуелне или друге предмете порнографске садржине или му прикаже порнографску представу, казниће се затвором од три месеца до три године

После става 4. додају се нови став 5. и став 6. који гласе:

„(5) Ко помоћу средстава информационих технологија свесно приступи сликама, аудио-визуелним или другим предметима порнографске садржине насталим искоришћавањем малолетног лица, казниће се затвором од три месеца до три године.

(6) Предметима порнографске садржине насталим искоришћавањем малолетног лица (дечија порнографија) сматра се сваки материјал који визуелно приказује малолетно лице које се бави стварним или симулираним сексуално експлицитним понашањем, као и свако приказивање полних органа детета у сексуалне сврхе.”“

О б р а з л о ж е њ е

Новчана казна и казна затвора до шест месеци која је предвиђена за члан 185. став 1., као и за нови став 5. је прениско одређена, и тиме није на прави начин извршено усаглашавање овог члана Кривичног законика са Конвенцијом Савета Европе о заштити деце од сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања, као што је то урађено чланом 17. Предлога закона у вези члана 185а.

А М А Н Д М А Н V

У члану 19 . у новом члану 187а став 2. мења се и гласи:

„ (2) Ко ради извршења дела из става 1. овог члана друго лице одведе у иностранство или га у истом циљу наведе да оде у иностранство или дело учини према малолетном лицу,

казниће се затвором од шест месеци до пет година.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрам да је потребно да се пропише квалификован облик овог кривичног дела када је у питању малолетно лице и такође, сматрам да је потребна оштрија казна.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 22. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Постоји више разлога због којих би усвајање овог члана довело до озбиљног нарушавања достигнутог нивоа права жртава на заштиту, али и до слања погрешне поруке онима који крше мере заштите које им је суд изрекао по Породичном закону – да ће их држава од сада блаже кажњавати.

Министарство правде жели да изједначи мере заштите које се већ 11 година изричу у складу са Породичним законом, са хитним мерама које се уводе Предлогом Закона о спречавању насиља у породици. Међутим, те мере ни по свом квалитету, ни по начину доношења, ни по дужини трајања се не могу изједначити.

Хитне мере заштите би доносио надлежни полицијски службеник на 48 сати, и биле би продужаване на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака.

Мере заштите од насиља у породици доноси суд, у складу са одредбама Породичног закона, на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака.

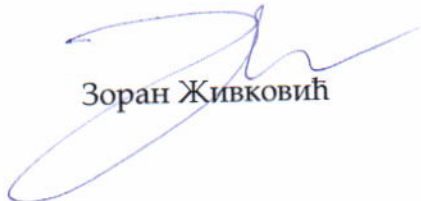
Неприхватљиво је да мере заштите, које се доносе на начин на који је описано, буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана.

Кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом као кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након 6 година.

Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године.

Такође, Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мере заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Живковић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

930
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Доста је било

15. новембар 2016. год.

Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика**, подносим следеће амандмане:

I АМАНДМАН

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика члан 11. мења се тако да гласи:

“Члан 11.

Члан 178.

“(1) Ко учини обљубу или са њом изједначен чин, без обзира на облик, начин вршења и природу тог чина, над лицем које није дало свој пристанак, казниће се затвором од пет до дванаест година.

(2) Ако је дело из става 1 учињено према члану породице, жртви која је посебно рањива због њених година, болести, зависности, трудноће, инвалидитета, тешке телесне или душевне сметње, на особито окрутан или особито понижавајући начин, из мржње, заједно са једним или више учинилаца, а при томе је према особи извршено више обљуба или са њом изједначених чинова уз употребу оружја или опасног оруђа на начин да је силована особа тешко повређена или јој је здравље тешко нарушено, или је остала трудна, казниће се казном затвора од пет до петнаест година.

(3) Ако је кривичним делом проузрокована смрт силоване особе, учинилац ће се казнити казном затвора од најмање десет година.

Образложење

Неопходно је изменити дефиницију силовања у складу са важећим стандардима постављеним од стране међународне заједнице. Члан 36. Конвенције о превенцији и борби против насиља над женама и насиља у породици наводи да ће:

1. Државе чланице предузети неопходне законодавне и остале мере како би осигурале да следећа поступања учињена са намером буду криминализована:

а. учествовање у вагиналној, аналној или оралној пенетрацији сексуалне природе било којим делом тела или објектом које је учињено према другој особи без њене сагласности;

б. учествовање у другим актима сексуалне природе са особом без њене сагласности;

ц. довођење друге особе у ситуацију да без сагласности учествује у актима сексуалне природе са трећом особом.

2. Сагласност мора бити дата слободно јер ће се слободна воља те особе ценити у контексту постојећих околности.

3. Државе чланице ће предузети неопходне законодавне и остале мере како би осигурале да одредбе из става 1 буду примењене и када је дело учињено према садашњем или бившем брачном другу или партнеру, онако како су признати домаћим правом.

Као основ за предложену дефиницију кривичног дела силовања послужила је и одредба члана 375, става 1 белгијског Кривичног законика, како је измењен 1989. године, и који гласи:

„Сваки чин сексуалне пенетрације, без обзира на облик и природу тог чина, почињен над лицем које није дало свој пристанак представља кривично дело силовања“.

II АМАНДМАН

Члан 12. мења се тако да гласи:

“Члан 179. брише се.”

Образложење

Уколико се прихвати предложена измена члана 11, а то је да се измени дефиниција силовања, нема потребе за постојањем овог члана.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Ljupka', written over a horizontal line.

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група
Лига социјалдемократна Војводине -
Зелена странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика** подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

Члан 6. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног законика, брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Предлогом закона предвиђено је брисање члана 89б став 5. Кривичног законика који гласи:

"(5) Ако после издржане казне затвора, учинилац прекрши забрану присуствовања одређеним спортским приредбама, односно ако не изврши дужност из става 2. овог члана, суд који је изрекао меру из става 1. овог члана, може га казнити затвором од тридесет дана до три месеца."

Као разлог брисања члана 89б став 5. Кривичног законика предлагач наводи да је чланом 30. Предлога закона Кривични законик допуњен новим кривичним делом - Кршење забране утврђене мером безбедности, према коме се лице које прекрши забрану утврђену изреченом мером безбедности, кажњава новчаном казном или затвором до шест месеци.

Сматрамо да је адекватно задржати постојеће решење према коме се за кршење забране присуствовања одређеним спортским приредбама, после издржане казне затвора, изриче само казна затвором.

А М А Н Д М А Н П

Члан 8. Предлога закона, којим се после члана 121. додају назив члана и члан 121а, мења се и гласи:

"Генитално сакаћење жене

Члан 121а

- (1) Ко жену генитално осакати или покуша односно помогне да се жена генитално осакати казниће се затвором од једне до осам година.
- (2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном женском лицу или је наступило тешко нарушење здравља или је учињено према више лица, учинилац ће се казнити затвором од три до дванаест година.
- (3) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт женског лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је потребно криминализовати не само чин сакаћења, већ и покушај и помагање, онако како је то предвиђено и код кривичног дела недозвољеног прекида трудноће.

У вези са ставом 2, за разлику од решења у Предлогу закона, сматрамо да код овог дела не могу постојати нарочито олакшавајуће околности, јер се дело чини са намером да се девојчицама и девојкама уклоне мале и велике усмине или клиторис, како не би уживале у сексуалном односу. Стога, предлажемо строжије кажњавање уколико је дело учињено према малолетном женском лицу или ако је наступило тешко нарушавање здравља, односно ако је дело учињено према више лица.

У вези става 3. предлажемо да се прописана казна за наступање смрти женског лица која је настала као последица гениталног сакаћења усклади са санкцијом предвиђеном за наступање смртне последице код кривичног дела тешка телесна повреда.

А М А Н Д М А Н ІІІ

Члан 12. Предлога закона мења се и гласи:

""Члан 12

У члану 179. став 1. мења се и гласи:

"(1) Ко против његове воље другог обљуби или изврши изједначен чин употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица, казниће се затвором од пет до дванаест година.""

О б р а з л о ж е њ е

Амандман уважава решење садржано у Предлогу закона у односу на висину запрећене казне, а постојеће одређење "принуда" (ко принуди другог на обљубу...) замењује, по нашем мишљењу, адекватнијим одређењем: "против његове воље".

А М А Н Д М А Н ІV

У члану 15. Предлога закона којим се после члана 182. додају назив члана и члан 182а реч: "полно" у одређеном падежу замењује се речју: "сексуално" у одговарајућем падежу.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да овај члан треба да носи назив "Сексуално узнемиравање". Језички гледано, реч полно и реч сексуално не значе исто. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука, слика и филмова) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола. Образложење предлагача да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се глава ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода. Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ дуго користи у српском језику. Али ако се погледа историјски, више од половине речи у српком језику су страног порекла. Ако би доследно пратили тај аргумент предлагача онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требале да се налазе у Кривичном законнику.

Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у Кривичном законнику имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање.

Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици члан 40. преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Закон о раду, Закон о забрани дискриминације, Закон о равноправности полова, Закон о оглашавању, Закон о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције изаштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства).

Решење које овде заступамо спроведено је и у Амандману који предлажемо на Предлог закона о заштити од насиља у породици.

А М А Н Д М А Н V

Члан 22. Предлога закона брише се

О б р а з л о ж е њ е

Чланом 22. Предлога закона предвиђа се брисање става 5. члана 194. Кривичног законика, којим је инкриминисано кршење мера заштите од насиља у породици, а који гласи:

"(5) Ко прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона, казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном."

Ово решење Влада предложе из разлога што се у Предлогу закона о заштити од насиља у породици предвиђа да се кршење мера заштите санкционише као прекршај.

Амандман предлажемо будући да смо становишта да се увођењем прекршајне одговорности не може ефикасније реаговати у случају кршења мера заштите од насиља у породици, с обзиром да је предвиђено да се за тај прекршај може изрећи казна затвора само до 60 дана. Решење које заступамо спроведено је и у Амандману који предлажемо на Предлог закона о заштити од насиља у породици.

АМАНДМАН VI

У члану 40. став 1. Предлога закона, којим се у члану 387. Кривичног законика после става 4. додаје нови став 5, после речи: "Србији" ставља се запета, брише се везник "или" и после речи: "Међународног кривичног суда" додају се речи: "Међународног кривичног суда за бившу Југославију или Међународног суда правде", а даљи текст става остаје исти.

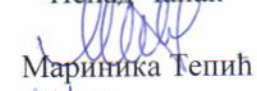
Образложење

Сматрамо да допуна члана 387. Кривичног законика, којим је прописано кривично дело Расна и друга дискриминација, независно од његовог усклађивања са Оквирном одлуком Савета Европске уније 2008/913/ЈНА, мора да обухвати и правноснажне пресуде Међународног кривичног суда за бившу Југославију и Међународног суда правде.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

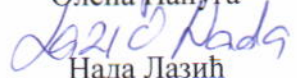
Ненад Чанак

Мариника Тепић

Олена Папуга

Нада Лазић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Датум
01	713-2769/16	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 22. Предлога закона мења се и гласи:

Члан 194. став 1 мења се и гласи:

„1)Ко применом физичког или психичког насиља, претњом да ће напасти на живот или тело , дрским и безобзирним понашањем, застрашивањем, потцењивањем, стварањем било ког облика несигурности угрожава спокојство, телесни или психички интегритет члана своје породице,
Казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.“

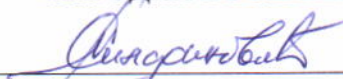
У истом члану став 5. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

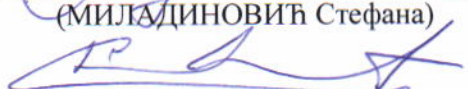
Увођење института психичког насиља у Кривични законик представља обавезу Републике Србије, као потписнице Конвенције Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици, тзв. Истанбулске Конвенције. Наиме, у члану 33. Истанбулске конвенције прецизно је дефинисана обавеза земаља потписница да инкриминишу, поред осталог, и психичко насиље, које је недовољно прецизно дефинисано у члану 194.став 1) Кривичног закона. Сматрамо да је неопходно раздвојити и посебно исказати физичко и психичко насиље, управо због потребе превенције насиља у породици, јер психичко насиље углавном претходи физичком. Предлог закона о спречавању насиља у породици предвиђа поступање полицијског службеника по пријави насиља и могућност изречења мере удаљења из породичног дома, те сматрамо да је неопходно увести један општи термин као што је психичко насиље, јер у индивидуалним случајевима може имати разне појавне облике, као што су застрашивање, потцењивање, стварање несигурности, омаловажавање, разне претње, дрско и безобзирно понашање и тако даље. Такође, извршено је термилошко усклађивање са чланом 33. Истанбулске конвенције, који гласи: „Психичко насиље: Стране се обавезују да предузму неопходне законодавне или друге мере и обезбеде да намерно понашање, које

озбиљно нарушава психички интегритет неког лица принудом, односно претњама буде инкриминисано“. Овим амандманом се предлаже и да се у члану 194. став 1) Кривичног закона замењује термин „душевно стање“ са „психички интегритет“, који по нашем мишљењу, поред термиолошког усклађивања, има и свеобухватније значење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

(МИЛАДИНОВИЋ Стефана)

(ПАУНОВИЋ Снежана)

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769		16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
ЛДП-СДА Санџака
15. новембар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо
амандмане на **Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика** који гласе:

АМАНДМАН 1

Члан 6. брише се.

Образложење

Брисањем става 5. члана 89б КЗ ублажава се став државе према хулиганима, чиме се шаље охрабрујућа порука да су и даље миљеници режима на које се рачуна. Тиме се доводи у питање озбиљност решености државе да реши питање навијачког насиља, које показује тенденцију раста.

АМАНДМАН 2

Члан 22. брише се.

Образложење

Имајући у виду да министарство правде није спровело јавну расправу за измене и допуне Кривичног законика у главама које се тичу кривичних дела против живота и тела, кривичних дела против полних слобода и кривичних дела против брака и породице, као и општих одредби, сматрамо да је пропуштено да се Кривични законик, након три године од ратификације Конвенције Савета Европе у потпуности усклади са њеним одредбама. Како предложене измене представљају само делимично усклађивање (с циљем да се одредбе КЗ усагласе са одредбама Предлога закона о спречавању насиља у породици, а не да се усагласе са Конвенцијом Савета Европе, на шта се такође обавезала), предлагемо да се размотри предлог за промену наведеног члана Кривичног законика, што је у складу са препоруком Анализе која је урађена за министарство правде, у оквиру PLAC (Police&Legal Advice Center) пројекта.

АМАНДМАН 3

Члан 27. у делу ПРОУЗРОКОВАЊА СТЕЧАЈА, мења се и гласи:

"Ко субјекту привредног пословања који има својство правног лица, нерационалним трошењем средстава или њиховим отуђењем у бесцење, прекомерним задуживањем преузимањем несразмерних обавеза, закључивањем уговора са лицима неспособним за плаћање, пропуштањем благовременог остваривања потраживања, уништењем или прикривањем имовине или другим радњама које нису у складу са савесним пословањем, проузрокује стечај и тиме другог оштети, казниће се затвором од шест месеци до пет година."

Образложење

Појам "лакомисленог закључивања уговора" је непрецизан и даје прешироку могућност тумачења, што би додатно отежало утврђивање чињеничног стања у кривичном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Чедомир Јовановић

Енис Имамовић

Наташа Мићић

др Жарко Кораћ

Ненад Милић

Бајро Ђегић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

11 17
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Двери
14. новембар 2016. године

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713	-	2769

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу одредбе садржане у чл. 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносимо:

АМАНДМАН I

У члану 2. Предлога закона, став 1. брише се.

Образложење

Сматрамо да је предложена измена предметне формулације сувишна и да ће у пракси изазвати проблеме, јер измена није суштинског карактера. Наиме, према постојећем решењу судови имају обавезу да код утврђивања да ли у конкретном случају критични догађај представља дело малог значаја, што представља основ искључења противправности, утврђују да ли је степен кривице учиниоца низак, док се према предложеном решењу од судова захтева да утврђују негативну чињеницу – да степен кривице учиниоца није висок, што иначе у пракси представља тешкоћу. Дакле, лакше је утврдити да ли нешто постоји, насупротив предложеном решењу којим се од судова захтева да утврде да нешто не постоји. Овај амандман има за циљ очување постојеће законске формулације која ће у пракси олакшати примену предметног института.

АМАНДМАН II

У члану 7. предлога закона, у члану 112. после става 21а додаје се нови став 21б који гласи:

„(21б) Пословном тајном сматрају се подаци и документи који су законом, другим прописом или одлуком надлежног органа донесеном на основу закона проглашени пословном тајном чије би одавање проузроковало или би могло да проузрокује штетне последице за субјект привредног пословања.“

Образложење

Предложеним амандманом се даје значење израза „пословна тајна“, односно шта се сматра пословном тајном у смислу одредбе садржане у предложеном члану 240. ставу 4. КЗ-а. Такође, предметна интервенција је директна последица предложеног амандманског брисања одредбе исте садржине у поменутом члану.

АМАНДМАН III

У члану 7. предлога закона, у члану 112. додаје се нови став. 37 који гласи:

„(37)Полно узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.“

Образложење

Предложеним амандманом се даје значење израза „полно узнемиравање“, односно шта се сматра пословном тајном у смислу одредбе садржане у предложеном члану 182а ставу 3. КЗ-а. Такође, предметна интервенција је директна последица предложеног амандманског брисања одредбе исте садржине у поменутом члану.

АМАНДМАН IV

У члану 8. Предлога закона, у члану 121а. ставу 1. брише се реч „спољне“, а речи: „од једне до осам година“ замењују се речима: „од шест месеци до пет година“.

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2. а речи: „од шест месеци до пет година“ замењују се речима: „од три месеца до три године“.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Образложење

Сматрамо да се ради о сувишној инкриминацији, имајући у виду чињеницу да су овакви случајеви непознати и незабележени у нашем поднебљу и везани су искључиво за одређене афричке и азијске верске и етничке заједнице.

Међутим, како је увођење овог кривичног дела у каталог КЗ-а условљено ратификацијом Истанбулске конвенције, сматрамо да би требало прихватити овај амандман, јер се истим ово ново кривично дело приближава и усклађује са нашом кривичноправном и криминалнополитичком традицијом и техником.

Наиме, у ставу 1. новог члана 121а. треба брисати реч „спољне“, јер је нелогично да сакаћење женског полног органа подразумева само сакаћење спољних делова истог, будући да у таквим случајевима не треба искључити оштећење унутрашњих делова, без повреде спољних делова женског полног органа, те је упутније проширити објекат радње извршења на цео женски полни орган, а не само на његове спољне делове. Такође, предложени распон казне затвора се као преширок сужава на распон који је у складу са основним обликом кривичног дела тешка телесна повреда, што је у складу са постојећом законском редакцијом и чиме ће по нашем мишљењу бити спречене злоупотребе и арбитрерност у поступању.

Став 2. се брише из разлога што у КЗ-у већ постоје општа правила о ублажавању казне и сматрамо да је сувишно прописивање лакшег облика овог кривичног дела када постоји могућност блажег кажњавања по општим правилима, сагласно одредбама чл. 56. и 57. КЗ-а, при чему су услови за ублажавање исти као у брисаном ставу, с тим што се казна може ублажавати до општег минимума.

У ставу 3. се врши снижавање односно усклађивање прописаног распона казне затвора са вишег на нижи распон од три месеца до три године, што је последица амандманског спуштања распона у основном облику прописаном ставом 1.

Остале промене су узроковане брисањем једног става, што повлачи и промену нумерације ставова.

АМАНДМАН V

Члан 9. Предлога закона брише се.

Образложење

Законско решење чије се брисање предлаже овим амандманом нема своје упориште у уставноправном систему. Наиме, предложеном допуном елемената бића кривичног дела повреда равноправности из чл. 128. КЗ додају се речи сексуална оријентација и родни идентитет као нови основи дискриминације, иако Устав у чл. 21. ст. 3. не препознаје „сексуалну оријентацију“ и „родни идентитет као основ дискриминације, због чега је ова допуна у колизији са уставном забраном дискриминације, па се овим амандманским решењем предметна колизија уклања, јер би се у супротном законском нормом проширило уставно санкционисање забране дискриминације што не би било у складу са хијерархијом општих правних аката. Ово тим пре што се поменуто кривично дело налази у глави КЗ-а којом се прописују кривична дела која се односе на заштиту слобода и права човека и грађанина која су утврђена Уставом.

АМАНДМАН VI

У члану 15. Предлога закона, у члану 182а. ставу 2. речи: „од три месеца до три године“ замењују се речима: „од шест месеци до пет година“.

Став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Образложење

Овим амандманом се повећава распон прописане казне за тежи облик новопредложеног кривичног дела, имајући у виду потребу појачане заштите малолетних лица.

Став 3. се брише из разлога што му као интерпретативној одредби није место у члану којим се прописује кривично дело полно узнемиравање, већ у одредбама чл. 112. КЗ-а којима се дефинише значење израза употребљених у КЗ-у, те се овим брисањем одржава постојећа законска систематизација.

Последња измена се огледа у промени нумерације, јер се предлаже брисање претходног става.

АМАНДМАН VII

У члану 17. Предлога закона, у члану 185а. ставу 1. речи: „од једне до осам година“ замењују се речима: „од две до десет година“.

У ставу 2. речи: „две до десет“ замењују се речима: „две до дванаест“.

Образложење

Овим амандманом се у првом ставу повећава распон прописане казне за тежи облик новопредложеног кривичног дела, имајући у виду потребу појачане заштите деце, при чему се предложеним вишим распоном искључује изрицање условне осуде у овим случајевима, што има криминалополитичко оправдање у генералној превенцији противправног понашања на штету деце.

Исто је предложено и у односу на тежи облик овог кривичног дела.

АМАНДМАН VIII

У члану 20. Предлога закона, у члану 191. ставу 2. речи: „шест месеци до пет“ замењују се речима: „једне до осам“.

Образложење

Овим амандманом се у другом ставу повећава распон прописане казне за тежи облик кривичног дела одузимање малолетног лица, имајући у виду потребу појачане заштите новорођенчади, што ће нарочито водити појачаној генералној превенцији овог изузетно тешког облика кривичног дела.

АМАНДМАН IX

У члану 27. Предлога закона, у члану 240. став 4. брише се.

Образложење

Став 4. се брише из разлога што му као интерпретативној одредби није место у члану којим се прописује кривично дело одавање пословне тајне, већ у одредбама чл. 112. КЗ-а којима се дефинише значење израза употребљених у КЗ-у, те се овим брисањем одржава постојећа законска систематизација.

АМАНДМАН X

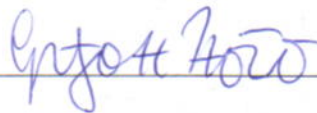
У члану 40. Предлога закона став 5. брише се.

Образложење

Наведени став чије брисање овим путем предлажемо представља грубу повреду члана 46. Устава, којим је уставотворац гарантовао слободу мишљења и изражавања. Наиме, неуставно усвајање и примена члана 40. става 5. Предлога закона довели би до нарушавања правне сигурности и слободе изражавања грађана Србије, те оправданог страха да у случају слободног изражавања мишљења које противречи судској одлуци домаћег или Међународног кривичног суда може доћи до неоправданог и неправичног кривичног гоњења појединца. Важно је истаћи да поменуто основно људско право, у виду слободе мисли, савести и вероисповести, јемчи и члан 9. Европске конвенције о људским правима, као и члан 10. поменуте конвенције који гарантује слободу изражавања. Одредба садржана у члану 10. Конвенције изричито наводи да појединац ужива слободу изражавања „без мешања јавне власти“. Такође, слобода мишљења и изражавања је гарантована чланом 19. Универзалне декларације о људским правима

УН-а „без обзира на границе“.

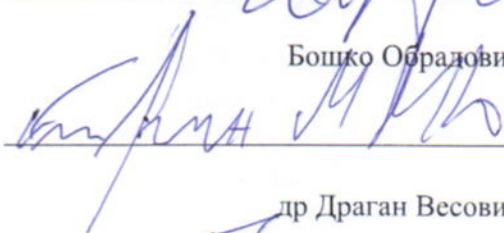
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

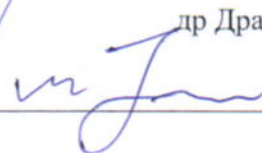
Срђан Ного

Бошко Обрадовић

др Драган Весовић

Марија Јањушевић

мр Иван Костић

Зоран Радојичић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
народни посланик ДСС Милан Лапчевић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713	-	2769/16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносим амандман на члан 8.
Предлога Закона о изменама и допунама кривичног законика који је поднела Влада

Амандман на члан 8.

Члан 8. мења се и гласи:

После члана 121. додају се назив члана и члан 121а који гласе:

„Сакаћење женског полног органа
Члан 121а

- (1) Ко осакати спољне делове женског полног органа, казниће се затвором од једне до осам година, **или покуша односно помогне да се спољни делови женског полног органа осакате**, казниће се затвором од једне до осам година.
- (2) **Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном женском лицу или је наступило тешко нарушење здравља или је учињено према више лица, учинилац ће се казнити затвором од три до дванаест година.**
- (3) Ко женско лице наведе да се подвргне радњи из става 1. овог члана или јој у томе помогне, казниће се затвором од шест месеци до пет година.
- (4) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт женског лица, учинилац ће се казнити затвором од две до **дванаест** година.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрам да је потребно санкционисати не само чин сакаћења, већ и покушај и помагање, онако како је то предвиђено и код кривичног дела недозвољеног прекида трудноће.

У вези са ставом 2., сматрам да код овог дела не могу постојати нарочито олакшавајуће околности, јер се дело чини са намером да се девојчицама и девојкама уклоне делови полног органа, како не би уживале у сексуалном односу.

Стога предлагемо да се предложи нови став 2. који би прописао строжије кажњавање уколико је дело учињено према малолетном женском лицу (до 18 година) или ако је наступило тешко нарушење здравља односно ако је учињено према више лица.

У вези става 4, предлагемо да се прописана казна за наступање смрти женског лица која је настала као последица сакаћења усклади са санкцијом предвиђеном за наступање смртне последице код кривичног дела тешка телесна повреда.

Народни посланик ДСС
Милан Лапчевић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2018

1130

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
народни посланик ДСС Милан Лапчевић

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

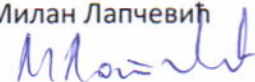
На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносим амандман на члан 40.
Предлога Закона о изменама и допунама кривичног законика који је поднела Влада

Амандман на члан 40.

Члан 40., брише се.

Увођењем норми о кажњавању негирања злочина је преседан и директно угрожавање слободе мишљења и изјашњавања и враћа Србију у време средњег века.

Народни посланик ДСС
Милан Лапчевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1120

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине подносим исправку амандмана на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, техничком грешком поднета су два амандмана на исти члан, тако да се овом исправком подноси један амандман, образложење остаје.

I АМАНДМАН

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика у члану 27. којим се мења глава двадесет друга назив изнад члана 227. и члан 227. брише се.

Члан 229. став 1. мења се тако да гласи:

“Ко у субјекту привредног пословања у намери да повреди конкуренцију на тржишту закључи рестриктивни споразум који није изузет од забране у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције, а којим се одређују цене, ограничава производња или продаја, односно врши подела тржишта, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.”

Образложење

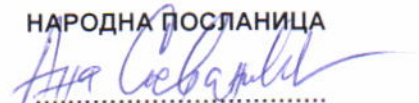
У ситуацији када друштвене својине више нема потпуно је неприхватљиво да у нашем позитивном праву и даље егзистира кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица. На овај начин инкриминисана радња дела у супротности је са начелима слободног и отвореног тржишта као са правом на имовину из члана 58. Устава Републике Србије. Одговорно лице због погрешне процене кажњава тржиште или власник капитала тужбом за накнаду штете, али то лице није и не може бити кривично одговорно. С друге стране ако одговорно лице нешто проневери, прими или да мито, неког превари или злоупотреби

нечије поверење оно ће свакако бити кривично гоњено, али не за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица.

За ово кривично дело није потребна намера, и ту се теорија и пракса углавном слажу. Међутим, поставља се питање како је могуће извршити злоупотребу без намере, с обзиром да сам назив дела, злоупотреба, указује на коришћење одређених овлашћења супротно њиховој сврси ради противправног циља и мора подразумевати намеру. Иначе ћемо и даље бити једина држава у свету која кривичноправно санкционише погрешне одлуке. Практика је показала колико је ово дело утицало и на правну сигурност и на правну извесност. Чланови скупштине друштва, чланови извршних и надзорних одбора веома често кривично одговарају због одлука. По том резону би и народни посланици могли бити кривичноправно одговорни за изгласавање сваког неуставног закона, а то би имајући у виду нашу праксу била веома честа појава.

Влада је пропустила да у члану 229. став 1. уведе елемент намере. Не може сваки рестриктивни споразум бити објект кривичног дела већ само онај коме су учесници приступали са намером за противзаконитим деловањем. Поставља се питање да ли постоји довољно развијена свест колико су односи конкуренције компликовани и колико је опасно дозволити да сваки рестриктивни споразум буде радња извршења кривичног дела. И сам поступак пред Комисијом за заштиту конкуренције где се утврђује да ли је споразум рестриктиван има казнени карактер, али у том поступку, због несавршености закона, нема гаранција основних људских права везаних за кривични поступак. Стога је овако овако формулисано дело у Предлогу закона веома дискутабилно са аспекта уставности, а о томе имамо богату праксу и Европског суда за људска права и Европског суда правде.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

ДР АНА СТЕВАНОВИЋ